

[Lysholm Christensen]

måske afmagt, hvor man spørger og så udtaler: Blot vi dog kunne, og blot vi dog måtte.

Der er altså et behov for at få kridtet banen op, så man ved, hvor grænserne går, og det er også det, vi prøver at få afklaret med debatten i dag og den efterfølgende lovgivning.

Det kan konstateres, at der er enighed om, at kommunerne ikke skal indgå i egentlig erhvervsmaessig produktion, og det er jo nyttigt at få kridtet banen af til den side og få sagt, at det ikke er dér, uenigheden ligger. Vi er enige om, at kommunerne, de offentlige myndigheder, ikke skal indgå i direkte produktionsvirksomhed.

Og det er jo naturligt på baggrund af risikoen for konkurs. Det vil jo typisk ende sådan, at hvis kommunen var engageret i en virksomhed, som går dårligt, ville man fristes til at skyde endnu mere kapital, endnu flere skattekroner, ind i virksomheden for at redde nogle arbejdspladser, og så udskyder man måske blot pinen, virksomheden går konkurs alligevel, og så har man tabt pengene. Endelig er der også konkurrencemomentet i sagen, så til den side er der vel ingen problemer.

Men så er der også en lang række områder, hvor det er naturligt, at kommunen engagerer sig, og det er det, der er det interessante i dag. Systemeksport har været noget centralt i debatten i dag, og det er også et område, som vi fra Kristeligt Folkeparti finder er naturligt som et område for kommunerne at interessere sig for.

Findes der salgbar ekspertise i den offentlige sektor, ja, så er der intet mere naturligt end at nyttiggøre denne ekspertise i samarbejde med virksomheder og dermed forsøge at få nogle eksportordrer hjem. Her er der vel heller ikke de helt store problemer. Vi har jo allerede det såkaldte systemeksportcirkulære, som afstikker nogle rimelige rammer. Det er da muligt, at der skal ses på det, men her er der vel heller ikke de helt store problemer.

Lokale og regionale udviklingsprogrammer er en anden mulighed, og her ligger der også en række oplagte opgaver for kommuner og amtskommuner, hvor man kan analysere lokale erhvervsforhold, gennemføre udviklingsprojekter, deltage i generel markedsføring osv. Jo, her er også en lang række naturlige opgaver, hvor det er yderst fornuftigt at samarbejde, at nyttiggøre den offentlige viden i samarbejde med erhvervslivet.

Derimod må jeg på Kristeligt Folkepartis vegne udtrykke en reservation omkring etableringen af selskabsdannelser, hvor der er tale om et økonomisk ansvar i forbindelse med selskabet. Det er jo her, problemet ligger. Det er her, vi har problemerne med at afgrænse tingene, og her må jeg udtrykke en vis skepsis, fordi jeg er meget bekymret ved, at man skyder skatteborgernes penge i selskabsdannelser, hvor der er risiko for, at midlerne går tabt. Men det er noget af det, der skal afklares i den kommende lovgivning. Det er her, en af de store knaster ligger.

Endelig vil jeg nævne spørgsmålet om EF-tilskud. Det er naturligvis uheldigt, at vi går glip af nogle tilskud fra EF på grund af nogle hindringer i dansk lovgivning, så her er der noget, der skal liberaliseres, blødes op, så vi får løst disse problemer.

Til allersidst skal jeg blot sige, at Kristeligt Folkeparti naturligvis støtter den dagsorden, som er foreslået af hr. Rahbæk Møller. Vi tolker den ikke som en åbning af en ladeport mod kraftigt nyt engagement fra de offentlige institutioners side, men tager den for dens fulde ordlyd som et forsøg på at smidiggøre de regler, vi allerede har.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg synes, vi har haft en meget spændende og vedkommende debat om alle disse temaer i formiddag. Synspunkterne er noget varierende, og nu skal vi altså i gang med et stort stykke forberedelsesarbejde om et lovforslag, som skal fremsættes til efteråret. Så vil vore overvejelser blive endnu mere konkrete, for så retter de sig mod de formuleringer, som indeholdes i lovforslaget, og de eventuelle ændringsforslag, der kan fremkomme.

Et af de springende punkter – det kan jeg jo tydeligt fornemme, mange har været inde på det, først og fremmest hr. Rahbæk Møller – er, om kommunalbestyrelsesmedlemmer absolut bør kunne være medlemmer af bestyrelserne i de erhvervsselskaber, man etablerer et samvirke med. Jeg vil ikke skjule, at regeringen er bekymret, og det er navnlig ud fra følgende betragtning:

Vi lægger vægt på, at kommunalbestyrelsesmedlemmer, ikke mindst borgmestere, er uafhængige, har en høj grad af integritet. Men lad os nu tænke os, at der på et bestemt projektom-